

Les autores i autors d'Asterisc Agents han triat un fragment d'alguna de les seves obres amb la voluntat de fer més passadors aquests dies de reclusió forçada.

#Asteriscsquedaacasa
#Cadadiaunfragment

*****

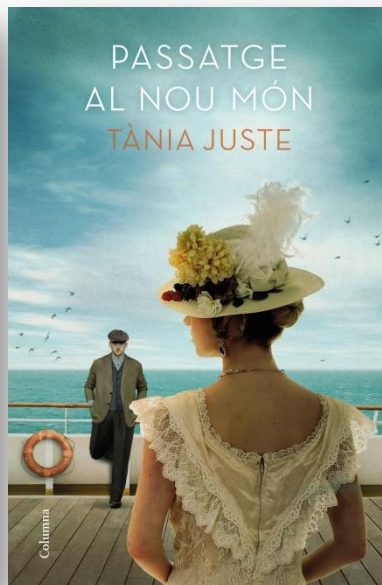
Tània Juste, *Passatge al nou món*
(Columna, 2018 | Maeva, 2018)

EN PARAULES DE L'AUTORA:

“Passatge al nou món és una novel·la que parla de tornar a començar, en aquest cas després de la Gran Guerra del 1918. La travessia per mar en un gran transatlàntic suposava aleshores no només un viatge geogràfic, sinó també psicològic.

Els dies que vivim, m’hi ha fet pensar.”

Tània Juste

*****

La coberta de passeig s'ha anat omplint a mesura que avança el matí. Ara hi ha uns homes al meu davant que juguen a escacs, i una d'aquelles *nannies* perfectament emmidonada passeja amunt i avall una criatura plena de puntes i brodats, dins un cotxet de rodes molt grans: hi deu anar ben bé un petit príncep o princesa, allà dintre. Alguna gent sembla que ja es coneixen i parlen i s'asseuen a la filera de gandules que miren al mar, i alguns llegeixen o escriuen com jo. Fins i tot hi ha algun passatger que, de tant mirar l'horitzó, el

son l'acaba vencent i acluca els ulls en una petita i discreta becaina, fins que algú li passa pel davant i el fru-fru d'unes faldilles o el trepitjar d'un bastó de cavaller sobre la fusta de teca el sobresalten i es torna a despertar. Sento parlar tantes llengües al meu voltant —espanyol, català, italià, anglès, francès...—, que tot això em fa pensar que els qui omplim aquest vapor esdevenim una mena de petita Europa que marxa cap a les Amèriques per començar de nou. Deixem enrere el vell continent, devastat en la seva major part per la Gran Guerra i que ara tocarà reconstruir. No hi contribuïrem pas nosaltres, els qui marxem en aquest vaixell per no tornar; nosaltres reprendrem el nostre dia a dia en una altra part del món, encara que també ens tocarà construir: una vida, una família, una nova llar.

Hi ha gent que passeja en silenci, sumida en els seus pensaments, i jo em pregunto per cada una d'aquestes vides: què hi van a fer, a Amèrica? Què hi trobaran? Em demano també quanta gent viatja tan sola com jo i si senten el mateix dolor al pit i la mateixa sensació d'esperança i de vertigen al mateix temps. Tinc tantes preguntes sense resposta... La majoria fan referència a quan trepitgi terra argentina, però també em sorgeixen preguntes més immediates, com ara si coneixeré força gent al vaixell o si, al contrari, això només

serà un trànsit avorrit i solitari cap al nou món. M'agradaria trobar-hi gent de la meva edat, passatgers amb qui compartir neguits, aspiracions i bones estones per fer la travessia més planera. Voldria poder expressar tot aquest torrent d'emocions en veu alta i no només escriure'ls al meu quadern, tenir a mà algun rostre amic, uns ulls coneguts, una espatlla on recolzar-me en els moments de feblesa que, de ben segur, arribaran. Penso en el pare i en la Lisette i en la nova vida que ja comencen a fer realitat sense mi. No em sorprendria pas que la primera carta del pare m'anunciï l'arribada d'un futur germanastre, la Lisette així ho desitja i estic segura que ho aconseguirà. I el pare, aleshores sí, deixarà d'enyorar-me perquè la felicitat fa això: concentrarà tota la seva atenció i estimació en els que tindrà més a prop. Jo, per la meva banda, hauré d'aprendre a prescindir també d'ell. Tanmateix, miraré de ser feliç, pel més sagrat que ho intentaré. M'agafaré a la meva oportunitat a consciència, amb passió, i m'esforçaré cada dia per construir alguna cosa bonica, sòlida i que valgui la pena allà on vaig. Tinc tota una vida al davant —tal com diu el pare—, i molta sort. Sí, sí, Berta, molta sort.

Si vols més informació sobre la **Tània Juste** i la seva obra,
pots visitar [el seu perfil](#) a la web d'**Asterisc Agents**.

Per saber-ne més:

@: info@asteriscagents.com

WEB: www.asteriscagents.com

TW & IG: [@asterisc_ag](#)